

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פ"ב

גליון 624 [שנה י"ג]

פרשת וישלח תשפ"ב

פארוואס האט יעקב מורא געהאט?

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֶה אֲדוּם: וְגו' וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בְּאֵנוּ אֶל-אֶחָיוֹךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הַלֶּךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ: (לב ד-ח) פרעגט דער אברבנאל אז יעקב האט געשיקט מלאכים צו עשו אָחיו, און צו אַרְצָה שְׂעִיר, און צו שְׂדֶה אֲדוּם, אבער עס שטייט נאר אז זיי זענען געגאנגען צו עשו אָחיו, און נישט צו אַרְצָה שְׂעִיר, און שְׂדֶה אֲדוּם? און ער ענטפערט אז באמת האט יעקב זיי געשיקט זוכן עשו פריערט אין שער און אויב נישט דארט, זאלן זיי זוכן אין שְׂדֶה אֲדוּם, אבער וואס נאר די מלאכים זענען געגאנגען זוכן עשו, און ווי נאר האבן זיי אים גלייך געטראפן, וְגַם הַלֶּךְ לְקִרְאָתְךָ, האבן זיי שוין נישט געדארפט גיין ווייטער זוכן ע"י. אבער מען קען פרעגן פארוואס האט יעקב פונקט יעצט מורא געהאט? (המור"ל) נאר מען קען זאגן אז יעקב האט געזאגט די מלאכים צו גיין אין דריי ערטער ווייל פון גיין צו עשו אליין און אים אנקוקן צו זען צו ער נעמט זיי אויף שייין, איז נאך נישט א ראייה אז ער איז בשלום, ווייל ער קען נאר ווייזן א פנים אזוי, דעריבער האט יעקב זיי געשיקט צו אַרְצָה שְׂעִיר און שְׂדֶה אֲדוּם, דארטן קענען זיי זיך גוט נאך פרעגן וואו עשו האלט מיט יעקב, אבער אז די מלאכים זענען נאר געגאנגען צו עשו, און אט קומט ער אנקעגן יעקב מיט 400 מענטשן, און אויב ער מיינט גוטס קען ער דאך קומען מיט אפאר מענטשן, דעריבער האבן זיי נישט געדארפט גיין ווייטער, און וועגן דעם וַיִּירָא יַעֲקֹב, יעקב האט מורא געהאט. (חרש אבן, ר' משה טויב, מארגערעטן תרצ"ג)

רְכוֹת" (כט יז) מענטשן האבן געזאגט אז לאה וועט חתונה האבן מיט עשו דעריבער האט זי שטארק געוויינט אז עס זאל נישט זיין אזוי, און עס שטייט אין גמ' (פסחים דף מט ע"א און ב"ב דף קכ"ג ע"א) אויב א מענטש האט חתונה מיט זיין נישט ריכטיגע זיווג האט מען נישט קיין קינדער מיט איר, [ועיין בעיני יעקב אב"ד רישא (ב"ב הנ"ל) און אור"ח הק' (כ"ט ל) וואס רעדן וועגן דעם] קען מען זאגן אז אַלְהָה איז די אותיות לַאֲהָה, אז ווען עשו האט געפרעגט "מִי אַלְהָה לָךְ" איז געווען זיין טענה אויף לַאֲהָה, ווי אזוי האסטו געמעגט נעמען לַאֲהָה ווען זי איז מיין זיווג ווייל הגדולה - לאה לגדול - עשו? האט יעקב אבינו געענטפערט, אז לַאֲהָה איז מיין זיווג און נישט דיינע, און די ראייה איז הַיְלָדִים אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה אֲלֵיכֶם אֶת עֲבָדְךָ, ווייל ווען זי איז נישט מיין זיווג, וואלט איך נישט געהאט קינדער פון איר, דעריבער האט יעקב נאר געענפערט אויף די יְלָדִים. (דברי מהרי"א אסאד)

דער ענין פון ויברך אותו שם

וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לְמָחָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי: (ל"ב ל) אין די תורה הק' שטייט נישט ווער האט געבענטשט וועמען. און עס איז אין דעם א מחלוקת אין די ראשונים, נאר עס שטייט אין מדרש וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם, ברכת כהנים ברכו. צו פארשטיין וואס איז געווען די ענין פון ברכת כהנים? נאר עס שטייט וַיְבָרֶךְ שְׁלֹם עִיר שְׁכָם. (ל"ג יח) זאגט רש"י שְׁלֹם: שְׁלֹם בְּמוֹנֵו, שְׁלֹם בְּתוֹרָתוֹ, (שבת לג ע"ב). אז יעקב איז געווען גאנץ אין גוף, אין זיין געלט און אין זיין תורה, און ביי ברכת כהנים זאגט מען וַיְבָרֶךְ ה' וַיִּשְׁמְרֵהוּ. יָאֵר ה' פָּנָיו אֲלֵינוּ וַיַּחֲנֵךְ. וַיִּשָּׂא ה' פָּנָיו אֲלֵינוּ וַיִּשְׂם לָךְ שְׁלוֹם, וַיְבָרֶךְ מֵיִנֵּט מִיֵּט גַּעֲלַט כִּידוּעַ דָּאָס איז - שְׁלֹם בְּמוֹנֵו, יָאֵר איז מרומז אויף תורה, ווייל אורה זו תורה, דאס מיינט - שְׁלֹם בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשָּׂא ה' פָּנָיו אֲלֵינוּ, מיינט שְׁלֹם בְּגוֹפוֹ, דער אויבערשטער וועט פארגעבן יעקב ממילא וועט ער זיין געזונט, דאס איז געווען דער ענין וואס דער מלאך האט געבענטשט יעקב מיט ברכת כהנים ער זאל זוכה זיין צו שְׁלֹם בְּגוֹפוֹ, שְׁלֹם בְּמוֹנֵו, שְׁלֹם בְּתוֹרָתוֹ, (שמח זבולון תשפ"ב)

א שיינע פשט אויף הַיְלָדִים אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה אֲלֵיכֶם אֶת עֲבָדְךָ וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַנְּשִׂיִם וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אַלְהָה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה אֲלֵיכֶם אֶת עֲבָדְךָ: (לה ה) פרעגט דער ש"ך עה"ת אז עס איז א פלא, עשו פרעגט מִי אַלְהָה לָךְ אויף די נְשִׂיִם און די יְלָדִים, און יעקב ענטפערט נאר אויף די יְלָדִים? נאר מען קען ענטפערן עס שטייט אין גמ' (סוטה דף ב ע"א) מען רופט אויס פערציג טעג פאר מען איז געבוירן ווער וועט זיין יענעמס זיווג, יעצט רש"י ברענגט אויפן פסוק וַיִּלְבֹּן שְׁתֵּי בָנוֹת שָׁם הַגְּדֹלָה לַאֲהָה וְשָׁם הַקְּטָנָה רְחֵל: וְעֵינֵי לַאֲהָה

מדור תעובדות

****דער הייליגער חת"ם סופר האט זיך געפריידט ב"י טאטן א מצוה****

ווען דער רב פרעגט פאר ר' לייב וואס איז פלוצלונג געשען? האט ר' לייב זיך מיט א צובראכענע שטימע אנגעהויבן צו דערציילן די סיבה פון זיין פלוצלינגדיגן באזוך, איך מוז דעם רב אויס זאגן א סוד וואס קיינער אין שטאט ווייסט נאכנישט, אפילו מיין ווייב האט נישט קיין אהנונג וואס איך וועל דעם רב דערציילן, און איך בין זיכער אז דער רב וועט מיר קענען געבן אן עצה און א ברכה. דער חת"ם האט אלעס אליין פארשטאנען, און לאזט ר' לייב זיך אויס גיסן זיין צובראכענעם הארץ.

ר' לייב דערציילט, "איך גיי יעצט אויסזאגן דעם רב א סוד, איך בין היינט א בלוטליכער ארעמאן! ווייל לעצטנס בין איך דורכגעפאלן מיט אפאר שלעכטע געשעפטן, און ליידער בין איך אנגעקומען צו א מצב וואס איך האלט ממש פאר באנקראט, און רבי איך האלט עס נישט אויס! און יעצט ווייסט נאך קיינער נישט, אבער אין נאך א פאר טעג קומט אן דער גרויסער יריד אין לייפציג, און אויב איך

דער הייליגער חתם סופר איז געזעצן ביי אים אין צימער, און זיין הייליגער מח איז אריין געמאן אין זיין לערנען, ווען א שטילע קלאפ אויפן טיר האט איבערגעהאקט זיינע הייליגע מחשבות, ווייל דער קלאפער האט מורא געהאט אז איינער וועט עס הערן! אבער דער הייליגער חתם סופר הערט טאקע א קלאפ, און האט אויסגערופן אריין! און ווי גרויס איז געווען זיין וואונדער צו זעהן נאר דעם גרויסער געשעצטער ראש הקהל, ר' לייב, שטיין פאר אים.

ר' לייב איז געווען א למדן, און א עושר, פון די חשובע בעלי בתים אין פרעשבורג, צוליב זיינע פילע עסקנות און אנדערע שטאט ענינים דעריבער פלעגט דער ראש הקהל כסדר געקומען צום רב, און דער הייליגער חתם סופר איז שוין געווען צוגעוואוינט צו זיינע פעסטע קלאפן אין טיר, אבער יעצט איז זיין וואונדער געווען נאר גרויס ווען ר' לייב קלאפט אזוי שטיל און דער חתם סופר מערקט קלאר אז ר' לייב איז צובראכן.

וועל נישט פארן, וועט יעדער גלייך וויסן מיין מצב, און איך קען אפילו נישט טראכטן פון פארן, ווייל איך פארמאג נישט אפילו א פאר גראשן פאר הוצאות הנסיעה

דער הייליגער חתם סופר נעמט זיך טראכטן פאר א לענגערע צייט, און פלוצלינג נעמט זיך דער חתם סופר זאגן, איך האב דא ליגן א פעקל מיט צען טויזנט רייניש וואס ליגט גרייט פאר מיין טאכטערס חתונה, אזוי ווי די חתונה דארף פארקומען אין אפאר חדשים ארום, קען איך אייך פארלייען די גאנצע געלט! נעמט די צען טויזנט רייניש, פאר קיין לייפציג, און דער ערשטער געשעפט וואס מען טראגט דיר אן זאלסטו שליסן אין א מזלדיגע שעה?

אבער ר' לייב האט מורא געהאט צו נעמען די געלט, און זאגט: "איך בין היינט נישט אין א מצב אז איך זאל קענען אונטערנעמען אז איך וועל קענען אפגעבן די געלט, דעריבער ווי קען איך גורם זיין צו פארלירן געלט וואס מען דארף פאר די חתונה?" האט דער חתם סופר געענטפערט, "איך זאג דיר צו אז דו וועסט מצליח זיין! נעם די געלט, און פאר לחיים ולשלום." ר' לייב האט קיינמאל נישט געהערט אזא קלארן און דייטלאכע ברכה און אויך א הבטחה פון זיין הייליגן רבין, און גענומען דעם זעקל געלט און מיט ציטערדיגע הענט דאס אריינגעלייגט אין זיין טאש, און באדאנקט דעם חתם סופר.

ר' לייב גרייט זיך צו די נסיעה קיין לייפציג, און זיין רייכער סוחרישער קארעמע קומט אן אין לייפציג, און אזוי ווי דער הייליגע חתם סופר האט אים געזאגט, האט מען טאקע אנגעטראגן א גאר גוטן געשעפט פאר ר' לייב, און במשך דעם יריד האט ר' לייב געשלאסן איין גוטן געשעפט נאכן צווייטן און געקויפט און פארקויפט ביז ער האט אפאר מאל געדאפלט דעם סכום געלט מיט וואס ער איז אנגעקומען, און ר' לייב האט געטראכט צו זיך, אז די גאנצע הצלחה איז דאך געקומען נאר אין זכות פון חתם סופר, וואס זיין ברכה האט מיר געראטעוועט פון בזיונות און מיר צוריק געברענגט מיין עשירות, קען איך נישט צוריקקומען צו אים מיט ליידיגע הענט,

ווען פונקט דעמאלטס קומט צו אים א סוחר וואס פארקויפט צירונג, זאגט ר' לייב: "איך וועל קויפן א שיינע רינגל פארן רבס טאטכטער לכבוד די חתונה!" ר' לייב האט אויסגעקליבן א הערליכער רינגל באצירט מיט שיינענדיגע דיאמאנטן, און מיט א פרייליכער הארץ איז ער אהיימגעפארן קיין פרעשבורג. ר' לייב איז מיט שמחה אריינשפאצירט צום חתם סופר אין שטוב, ווען דער רב האט געהאלטן אינמיטן זיך מפלפל זיין מיט צוויי תלמידים, און די בחורים האבן געגעבן כבוד און געלאזט דעם ראש הקהל נעמען שלום ביים ראש ישיבה, און ר' לייב נעמט ארויס א פעקל מיט צען טויזנט רייניש, און ער גיט אפ זיין חוב פארן חתם סופר, דערנאך זאגט ער: "רבי, איך האב געברענגט א הערליכע מתנה פאר די כלה! און ער נעמט ארויס דעם גלאנציקן דיאמאנט רינגל.

דער חתם סופר'ס פנים האט געלאכט, ער האט געכאפט דעם רינגל, געלאפן צום פענסטער, און באטראכט ווי די דיאמאנטן בליטשקען, ער דאס געדרייט אויף אלע זייטן, און מיט א שטארקע פרייד אין פנים, און די צוויי תלמידים שטייען אין די זייט און זיי קענען זיך נישט בארוהיגן, רבשע! דער הייליגער רבי נעמט ריבית, און ער פרייט זיך נאר אזוי שטארק, ווי קען דאס זיין? אבער זייער וואונדער האט נישט אנגעהאלטן צו לאנג, ווען דער חתם סופר האט זיך ארפגעזעצט, און צוריקגעגעבן דעם רינגל פאר ר' לייב, און זאגט די תורה לאזט נישט נעמען קיין ריבית!.

ווען ר' לייב איז ארויסגעגאנגען האבן די תלמידים געפרעגט, "אויב דער רבי האט נישט געפלאנט צו נעמען די מתנה פון ר' לייב, פארוואס האט זיך דער רבי אזוי געפרייט דערצו?" האט דער חתם סופר געענטפערט. "איך וועל אייך דערציילן א מעשה":

ווען איך האב געלערנט אין פראנקפורט ביי מיין הייליגן רבין הגאון רבי נתן אדלער זצ"ל, האט זיך אמאל געמאכט אינמיטן ווינטער אז מיר האבן געדארפט ערנעץ פארן פאר א דבר מצוה, ווען אינדערויסן איז געפאלן א שניי און געווען א פראסט, אבער ווען עס איז געקומען צו א דבר מצוה האט מיין רבי נישט געקוקט אויף געלט און מען האט געדונגען א קומשער וואס האט געבעטן א הויכן פרייז צו פארן אין אזא צייט, און מען האט זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג צו מקיים זיין די מצוה. די גאנצע וועג האב איך געהאט די זכ"ו צו רעדן אין לערנען מיט מיין רבין אזוי אז מיר האבן נישט געפילט די שנייעדיגע קעלט, די תורה האט אונז דערווארעמט, אבער פלוצלונג האט זיך דער וואגן געגעבן א שטארקן שאקל, און עס האט זיך אפשטעלט.

איך האב ארויסגעקוקט און געזען ווי דער פויער שטייט און שרייט קולות אויף די צוויי דערשטע פערד, וואס זענען אריינגפאלן אין א זומפ, און די קולות האט נישט געהאלפן זיי ארויסשלעפן דערפון, מיר האבן פארשטאנען אז מען דארף ברענגען הילף ארויס שלעפן די וואגן פון זומפ, האבן מיר געמוזט צוזאגן פארן פויער א סכום געלט ער זאל צוויי צום נאנטן דארף און דינגען נאך אפאר פערד וואס זאלן צוהעלפן ארויסצושלעפן אונזער וואגן פון זומפ.

עס האט געדויערט אפאר שעה וואס מיר זענען געווען אין דעם קאלטע וואגן און זיך מפלפל געווען אין לערנען, ענדליך איז דער גוי אנגעקומען מיט אפאר בהמות, פלוצלונג איז דער רבי ארויסגעשפרינגען פון וואגן, און מיט א געוואלדיגע שמחה זיך גענומען טאנצן אין די שניי. איך האב נישט פארשטאנען וואס עפעס איז דער רבי פלוצלונג געווארן אזוי פרייליך, "רבי, וואס איז די שמחה" האב איך געפרעגט, "דו זעהסט נישט, דער גוי האט געברענגט קיען, און עס איז כלאים! און מען טאר נישט איינשפאנען צוויי סארטן בהמות צו איין וואגן, און ווען וואלט מיר אויסגעקומען צו נזר זיין אין די מצוה פון כלאים" דעריבער בין איך פריילאך! דער רבי הייסט דעם גוי צוריקגיין און ברענגען נאר צוויי פערד און דער גוי האט געבעטן גרויס געלט פאר דעם און האט זיך צוריק געשלעפט אין דארף און געשאפט נאך צוויי פערד ארויסצושלעפן דעם וואגן פון זומפ.

האט דער חתם סופר געזען: איך האב זיך געלערנט דעמאלס פון מיין רבין א מורא דיגע זאך, איך האב געזען וואס עס הייסט אן אמתע שמחה של מצוה, וואס ער האט זיך אמתדיג געפרייט ווען מען האט די געלעגנהייט צו מקיים זיין דעם רצון פון אויבערשטן אויף אזוי ווייט אז מיין רבי האט געמאכט אין די קאלטע שניי! און זיין הארץ איז אויסגעגאנגען פאר שמחה אז ער האט די געלעגנהייט זיך אפהאלטן פון דעם איסור פון כלאים.

דאס זעלבע איז געווען מיטן רינגל, איך בין נישט קיין סוחר, דעריבער קומט מיר קיינמאל נישט אויס דער נסיון פון ריבית, דעריבער ווען עס איז מיר אזוי אומגערישט אונטער געקומען אזא געוואלדיגע מצוה, זיך צוריק צו האלטן פון נעמען ריבית, האב איך נישט געקענט צוריק האלטן מיין פרייד מקיים צו זיין אזא מצוה. וועגן דעם האב איך געקוקט און געפריידט, מיט א שמחה של מצוה.

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לאישי ספרים שאינם נמצאים בפינוקים וכתבי יד צו פארקויפן - עם איז א שיינע מתנה

סעט מחזורים אשכנזי דפוס זיטאמיר מצט טוב ושלם \$3800 ספר באלאנגט להגאון ר' חיים ליבשיץ מתלמידי ר' חיים מוואלאוין, תקון ליל שבועות סלאוויטא תקפ"ו נדיר חסר דף האחרון \$3800, 3 ספרים שייך לבעל מקדשי ה' ווייטצן \$900, תקינה וזהר דפוס זיטאמיר \$1500, קבלה עם ברכת וחתימת הגה"ק ר' יעקב ארי' מטריסק \$400, ספר אוהל יצחק שייך להרה"ק ר' יחזקאל מטאלאנא \$600, ספר וואס האט באלאנגט פארן אפסי ארץ פון נאנאש \$2000, ספר וואס האט באלאנגט פארן ווישווא רבין רב מנחם מענדל \$1500, משעק של האדמו"ר מסקולען ר' ישראל אברהם זצוק"ל \$750, משעקן חתומים שנתנו להגה"ק מטשימפא לחלק לצדקה \$300 כא, מכתב הגה"ק ר' משה אריה פריינד עם הגה"ק ר' רפאל סאלאוויטשיק \$900, צוויי ספרים אויף ר' יצחק אלחנן געדרוקט דורך ר' יעקב ליפשיץ ווארשא תרנ"ז וואס האבן באלאנגט צו הגה"ק ר' אביגדור מיללער \$800, ספר שערי חיים וואס הרה"ק ר' דוד יהודה פריינד פון סאסרעגען האט געגעבן צום קראסנא רב א מתנה און ער האט געהתמט \$750, ספר קיצור ראשית חכמה עם הקדשה ארוכה מהגה"ק ר' יחזקאל שרגא מערץ, 6 ספרי ראודין דפודר בית יעקב ויקרא, דברים, סוד ישרים ג שנים, תפארת החנוכי \$3000, ספר פרקי דרבי אליעזר עם שתי חתימות הרה"ק ר' חיים שלמה מקאסאן, בריוון פון מרחשת, דברי מלכיאל, דער תפארת איש מנאוואינסק, ר' פסח פרוסקין, מהרה"ק מהוסטאין, מהרה"ק ר' יחזקאל מאוסטראווא, מהגאון מקאסאן, און נאך

4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA - T 718 - 438 - 8414 - F 718 - 633 - 5500 Store Hours are 11:30 - 7:30 Fri till 1:30

To receive pardes: pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday check our website WWW.SEFORIMWORLD.COM

מיר האבן א רשימה פון 30 דף פון אונזער אלטע ספרים בעט דאס און מיר וועלן אייך דאס שקן- מיר פארקויפן זילבערנע מבכעות פאר פרוין הבן און אויך אלטע געלט